

עירית חרובי ויריב סולומון

עירית ויריב עובדים כל כך הרבה זמן יחד שבהכנות לראיון לפעמים נדמה היה לי שמדובר באדם אחד עם שני ראשים :) יש בהם בהירות ושקט מאחורי הקלעים והמון השתטות מדוייקת על הבמה, כזו שתכבוש אתכם תוך שניות בודדות.

יריב סולומון

בן 37, מתרגל אקרו 11 שנים, מתגורר בתל אביב עם זוגתו נטע ובנם גיל

1. איך החלטתם להתחיל להפוך לדואו?

זה היה בשנה א' בבי"ס לקרקס בסנדסיאל. השותף שעשיתי איתו אקרו עזב אז עירית צרפה אותי למי שהיא עשתה איתה אקרו בזמנו והפכנו לשלישיה. ואז השותפה עזבה אז נשארנו רק שנינו. אבל מההתחלה היה לנו חיבור אז זה בטח היה קורה גם אם היא הייתה נשארת.

2. שניכם עברתם שינויים בחיים האישיים שלכם במהלך השותפות (זוגיות, הורות). איך שומרים על

יציבות במצב כזה?

זו שאלה מאד מורכבת אבל זה גם היה מאד פשוט. שנינו מאד נהננו והיינו בשותפות של שנים שכבר הבנו שזה עובד לנו, אז הכל כבר התעצב לפי זה.

שנינו מבינים שהשותף שמצאנו עושה לנו טוב ומשרת את המטרה שאנחנו עובדים בשבילה אז הכל בצורה טבעית מסתדר. לא היה שם מבחינתי איזשהו מאבק. פשוט רצינו לשמור אחד על השנייה.

3. איך אתם מדמינים את העתיד שלכם?

וואו. אנחנו עובדים כבר איזה 10 שנים יחד. אני לא חושב על זה כל כך הרבה. אני לא מתכנן את הכל קדימה, אני אוהב את מה שאני עושה עכשיו וזה עושה לי טוב אז אני רוצה להמשיך. אין לי מושג מה יהיה עוד שנה או שנתיים. אני רוצה לקוות שאת המופע שאנחנו עושים כבר 5 שנים נפתח למשהו חדש. פעם רציתי להיות רופא אבל נראה לי ששחררתי את זה.

4. איך הייתם מתארים את החיים של אמן קרקס בישראל?

רק מנקודת המבט שלי - אני יוצא מנקודת הנחה שזה מה שהחלטתי שאני עושה ואני משקיע בזה את כולי - אז מדהים! אין הרבה כאלה בארץ, אפשר להתפרנס בכבוד, אני עושה את מה שאני אוהב... תענוג. אני מאד נהנה מהחיים שלי. אתה עצמאי, קם בבוקר ועושה את מה שאתה אוהב לעשות... קם בצהריים... במיוחד עכשיו יש לזה יותר הערכה והכרה. כשרק התחלתי והייתי אומר שאני אמן קרקס היו שואלים אם אני ליצן. היום זה הרבה יותר במודעות.

5. מה מבחינתכם כולל התהליך של בניית נאמבר?

אם זה היה הנאמבר הראשון או השני שלי אולי הייתי אומר משהו אחר, שאני רוצה לשקף את הרמה שהגעתי אליה ולהראות את הטכניקה החדשה ששכללתי או שבא לי להופיע עם הדברים החדשים שלמדתי. אבל עכשיו מה שאנחנו מופיעים איתו הוא די עם אותה טכניקה. אז לפני הכל לחדש בשביל עצמנו ולהיות בתהליך של יצירה. זו הסיבה שבסוף אתה הולך לזה - כי אתה אמן. אם הייתי רוצה כסף הייתי הולך לעבוד בברים או בהייטק כמו חברים שלי. אני אוהב את הפן הקומי של הדברים, חושב איך זה יצחיק או יפתיע, מה יהיה מביך או מוזר. למשל עכשיו אנחנו צריכים לעשות נאמבר של דאבל טרפז לפרוייקט באיטליה, אז זה גם עניין של ביקוש, כמו כשעבדנו עם מיומנה והיינו צריכים לבנות נאמבר לבסקולה. עירית באה ואמרה, בוא נבדוק איזו טכניקה יש לנו וסביב זה נבנה את השאר. אני, דבר ראשון שאני חושב עליו זה התאטרון והמשחק.

עירית חרובי

בת 37, מתרגלת אקרו מזה 11 שנים, מתגוררת בקרוואן ליד בצרה עם בן זוגה יוגב ובתם נעמי

1. איך החלטתם להתחיל להפוך לדואו?

הכרנו בלימודים לקרקס בביהס סנדסיל 2008, במהלך השנה הראשונה לא עבדנו הרבה יחד אבל למופע סופשנה יריב נשאר בלי פרטנר.. מה לעשות היה פחות מבוקש ממני.. כמו היום :) סתם, לטענתו בטח יגיד שהפרטנר שלו עזב רגע לפני הסופשנה. אז בנחמדוטי הצעתי לו להצטרף אלי ולפרטנרית שלי אז (יעלה האלופה) ועשינו נאמבר של שלישייה. דמויות כסופות, סטייל רובוטים, משהו הזייה קורע וממש לא יתקבל כיום.. אבל כנראה שאז היה מוצלח לאותה תקופה ואפילו עלינו איתו על במת פסטיבל בת ים לתאטרון רחוב באותו קיץ. בשנה ב' בביהס גם יעלה לא המשיכה ויריב ואני התחלנו לעבוד יחד באופן יותר "קבוע".. והשאר היסטוריה (:

2. שניכם עברתם שינויים בחיים האישיים שלכם במהלך השותפות (זוגיות, הורות). איך שומרים על יציבות במצב כזה?

ההתמודדות הכי טובה היא תמיכה כחבר טוב, ואת זה יש לנו, ומצד שני זוגיות אף פעם לא היתה לנו וכנראה גם זה לטובתנו. זוגיות מבחינתנו אף פעם לא הייתה מכשול, התהליך של החברות כן היה עם קשיים. כחברים זו לא הייתה אהבה ממבט ראשון, מתה עלייך יריב! העבודה הצמודה כפרטנר היא זוגיות בפני עצמה, לומדים לאהוב אחד את השני ומתמודדים עם קשיים במקצוע ובחיים האישיים. היחסים האינטנסיביים האלה של אימונים, הופעות,

נסיעות ועוד ועוד... מביא לרמות קשר גבוהות מאוד שתומכות גם בעבודה של האקרו. נוצרת הבנה רגשית והבנה פיזית מאוד גבוהה שאצלנו נראה לי כבר גלויה על הבמה וגם מחוץ לה.

3. איך אתם מדמיינים את העתיד שלכם?

לא יודעת... לא טובה בשאלה הזו ושואלים אותה הרבה. הלואי, אמן שנמשיך ליצור יחד, שניצור מופע חדש, משהו שנוכל להמשיך איתו לתוך הפנסיה בלי שיריב יגיד שהוא כבר זקן מדי בשביל זה. מופע של ליצנות ונונסוס זה החלום שלי כרגע... אמן! או מופע סולו. אבל אין לי מושג איך עושים את זה.

4. איך הייתם מתארים את החיים של אמן קרקס בישראל?

חיים טובים, צנועים ומספקים אם אתה קצת יודע מה אתה רוצה, חרוץ ולא מוותר.

5. מה מבחינתכם כולל התהליך של בניית נאמבר?

קודם כל דד ליין!

ככה כנראה כל דבר שיצרנו קרה בסוף.. כמו עם השאלות האלה (:
הרבה פעמים הבסיס ליצירה מתחיל מדברים כמו קונספט כללי, רוטינה טכנית ומוסיקה ולאט לאט דברים מתיישבים. אבל החקירה לא מפסיקה והנסיון הכי טוב הוא מול קהל וזה עניין של זמן וותק. אנחנו לא מפסיקים לדייק ולשנות דברים במופע ובנאמברים שלנו כל הזמן (חלקם אנחנו עושים כבר 10 שנים) וזה מה שכנראה מחזיק אותנו עם עניין ואהבה לדבר אחרת היה משעמם. הלואי שהיצירה הבאה שלנו (שלחלקה יש כבר דד ליין) תהיה עם בסיס של יותר חקירה ראשונית, אבל לא בטוח שזה יקרה, בכל זאת יש דד ליין...